

הדחיפות של גוף חי | מארינה פרנג'אדאקי

המטוס נוגע בקרקע. אני גוררת את המזוודה שלי ורצה לפגישות האנליטיות שלי, להדרכות שלי, לפעילויות של האסכולה. אחרי חמש-עשרה שנה בפריז חלף כבר זמן מה מאז שעברתי לאתונה, ואני ממשיכה את האנליזה במקצב של ביקורים קצרים.

דחיפות חוזרת פועלת, מקושרת לסיפוק של פיענוח הלא-מודע באנליזה, שייצרה שינוי של עמדה סובייקטיבית ואפקטים תרפויטיים יוצאי דופן עבור הסובייקט.

אני מגיעה לרובע של הקליניקה של האנליטיקאי.¹ לשם שינוי, אני מחליטה לשתות קפה לפני שאני הולכת לשם. בעצירה הזו אני מתחילה לשיר שיר מילדותי המוקדמת. שיר אהבה, שהפזמון שלו מבטא אהבה ללא תנאי: "החלטתי שבלעדיך לא אוכל לחיות." הילדה הקטנה שהייתי נהגה לשיר את השיר הזה לאימה, אך היא הפכה את המילים ללולאה מתחדשת של הברות נטולות מובן, מלווה בהתענגות של הבללשון. כך נוצר פזמון חוזר שבו השלילה של המשפט נמחקה: "[...] בלעדיך אני יכולה לחיות." הצהרה של אהבה עם משאלה לנפרדות מהאחר.

¹ הערת המתרגם: בניגוד לשפת המקור, העברית מאלצת אותנו לבחור בזכר או בנקבה בהתייחסות לאנליטיקאי. בחרתי בזכר כדי לייצג את הפונקציה של האנליטיקאי, כפי שעולה לאורך הטקסט, ולא כדי להצביע על המין, שאינו ידוע לנו מהטקסט המקורי.

אני מספרת על כך באנליזה; אני מנקבת את ההעברה: "חשבתי שתהיה כאן, ל/לחיים [à, là, vie]."² חיתוך הפגישה.

הביטוי "כאן ל/לחיים [à la vie]" מהדהד אחרת כשהוא מפורק על ידי ה-equivoque שבו. אני משרטטת רישום של קשר של ההעברה.

Là, La femme - כאן, האישה, שהאנליטיקאי גילם לזמן מה עבור האנליזנטית בחיפוש אחרי המיסתורין של הנשיות.

à - האובייקט *a* שמיקמתי אצל האנליטיקאי, ובאופן מיוחד האובייקט קול, שעה שסבלתי זמן ממושך מסימפטום עקשן שמנע ממני לדבר.

Vie - החיים, תחושת החיים, או ממשי שביחס אליו השאיפה למוכן היתה מבוי סתום. למעשה, הדחיפות הסובייקטיבית היא שהובילה אותי לאנליזה, דחיפות של חיים ומוות.

כתוצאה מכך, הדחיפות מתעוררת תחת מצב של סיפוק אחר: זה של גוף [*corps*], עוד, [*encore*], גופי החי אשר עובר התקה במעגל של איווי.

תרגום מאנגלית: אמיר קלוגמן

עריכת תרגום: הילה שמיר סידי

תרגום לאנגלית: רפאל מונטגיו

² במובן של: "לכל החיים" לעומת "לחיים" [ראו התרגום לצרפתית בגוף הטקסט]